

ΜΙΑ ΠΡΩΓΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Όμιλουσν οί κ. Κ. Κοτζιάς, δήμαρχος Αθηναίων, Α. Κορυζής, υποδιοικητής Έθνικής Τραπεζής και Κ. Καλαμάρας, νομαρχής)

Ό δήμαρχος Αθηναίων κ. Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, τόν όποιον συναντήσαμε στό σπίτι, 2 ώρες πρίν φύγει γιά τό Λονδίνο, μάς εξέχθηκε μέ καλωσύνη. Καί μάς άφηγήθη πώς έκέρδισε τά πρώτα χρήματα μέ ένα λεπτό χιούμορ... ενώ έξυρίζετο !

— Πώς έκέρδισα τά πρώτα μου χρήματα ; Καλύτερα θά ήταν νά μέ έρωτησετε πώς έξώθεμα τά πρώτα μου χρήματα, — μάς λέει χαμογελώντας ό κ. Κοτζιάς.

— Άν τό πρωτόματε γίνεται κι' αυτό. Σάς παρακαλώ μόνον νά μου ήλιπστε πρώτα τά τό πώς έκέρδισατε τά πρώτα χρήματα — πού είνε τό θέμα τής έρεύνης μας — και κατόπιν μου μιλάτε και γιά τό δεύτερο.

— Άκούστε με, λοιπόν. Τά πρώτα μου χρήματα τά έκέρδισα στό 1915 στό Ρώμη. Ήμουν εκεί φοιτητής και έσοπούδαζα νομικά. Είχα όμως έρωτα μέ τήν δημοσιογραφία κι' άρχισα νά στέλνω άναποκρισεις στόν «Εστία», στόν «Νέαν Ήμέρα» και στό «Εμπρός». Στήν άρχή ήμουν άμισθος, αλλά γρήγορα μέ προσέλασαν μόνιμο και έμισθο άναποκριτή. Άναποκρισεις έστειλα στίς αθηναϊκές έφημερίδες γιά τήν Ιταλική πολιτική και τά άλλα ζητήματα. Έγραφα επίσης και στίς Ιταλικές έφημερίδες γιά τά ζητήματα τής Έλλάδος. Άπό τήν δημοσιογραφία, λοιπόν, έκέρδισα τά πρώτα χρήματα στό ζωή μου, αλλά και μέ τήν δημοσιογραφία έφραγα ό,τι είχα και δέν είχα. Μού έγινε πάθος ή δημοσιογραφία και δέν ήμπορούσα νά τήν άφισω και νά δικηγορήσω. «Έβγαλα, λοιπόν, τά «Χρονικά». Στήν άρχή ή έφημερίδα έπήγαινε καλά, αλλά κατόπιν έλασε τήν κυκλοφορία τής. Καί έζυρετε τί γίνεται άμα ή έφημερίδα δέν έχει κυκλοφορία. Είνε μεγάλη καταδύθρα και μπορεί νά σέ κόαν νά μείνεις πανί μέ πανί. Αυτό έπαθα κι' εγώ. Ή πρώτη ύποθήκη στό σπίτι μου έγινε γιά τήν έφημερίδα. Τό πρώτο μου άυτοκίνητο τό έπούλησα γιά τήν έφημερίδα. Όλες τίς μετοχές και τίς όμολογίες μου τίς κατέθεσα στό «Χρονικά». Έπέστρεψα, λοιπόν, στό δημοσιο-

πε ή μίς Πόλλετ, σκυνδαλισμένη. Σαράβαλο εισα ούί!...»

— Έπειτα, όφώνονταε τή φωνή τής, έπρόσθεσε:

Μόνο οί άντρες πίνου ρουμί!

Καί τό ελιπε αυτό μέ τέτιο περιφρονητικό τόνο, ώστε ή κ. Τρούιν έγινε κατακόκκινη.

— Ε, λοιπόν, ναί... Μά δέν είνε καθόλου άτιμωτικό γιά τίς γυναίκες νά μιμούνταί τούς άνδρες... Ή γυναίκες είνε πλασμένες γιά νά είνε συντρόφισσες τών άνδρών, νά ζουίν όπως αυτοί...

—...Τί φρίκη ! ούρλιαξε ή μίς Πόλλετ. Είνε φριχτό τό νά ζή μιά γυναίκα μ' ένα άνδρα.

— Άσφαλώς δέν τή γνωρίζατε ποτέ αυτή τή ζωή γιά νά μιλάτε έτσι ! Έκανε σαρκαστικά ή κ. Τρούιν.

— Όχι, δέν τήν γνώρισα και περιφανεύομαι γι' αυτό...

— Δέν τήν γνωρίζατε γιατί κανένας άνδρας δέν σάς θέλησε ποτέ ! φώναξε ή πρόην ήβουσία.

Ή μίς Πόλλετ έξαλλη, θέλησε νά σηκωθή και νά φύγη, μά τήν έπιασε μιά τέτιοα νευρική κρίσις, ώστε έγινε θιολε και σοριαύστηκε κάτω λιπόθυμη.

Ή αναγκάστεικαν νά τήν μεταφέρουν στό κρεβάτι τής.

Τήν ίδια νύχτα, πέθανε από κεραυνόβολο άποπληξία.

Έπειτα άπό λίγες μέρες, ή κ. Τρούιν πέθανε άπό ένα κρουαλόγημα πού άρπασε τό άπόγευμα πού λούντε, γιατί δέν είχε ρουμί νά ζεστιαθή... *

Φτωχή μίς Πόλλετ !...

Φτωγή κυρία Τρούιν !...

Ή μεγάλη τους φιλία τίς ώδήγησε στόν τάφο...

Έπρεπε νά μή γκρεμισούν τό μεσότοιχο τους... Γι' αυτό άν ή οεθαστές αυτές κυρίες, ξαναθερθούν μιά μέρα στόν Παράδεισο, είμαι θέβαις πώς θά τόν ζαναχτίσουν !...

γραφία ό,τι μου έδωσε, στό πολλάκις πολλαπλάσιο. Έχω όμως τήν παμμεγίστην ίκανοποίησιν, ότι ή δημοσιογραφία μου άναπαύεωσα ό,τι τής έπρόσφερα. Ή δημοσιογραφία μου έδωσε πολύτιμη πείρα, τροπον άγώνος, χειρισμόν τής πέννας. Δίδω γι' αυτό μία συμβουλή ό' όσους ήμπορούν νά τήν άκολουθήσουν: «Άν θέλεις νά πιάς μπροστά, πρέπει άπαρατήτως νά περάσης άπό τό μεγάλο σχολείο τής δημοσιογραφίας. Ψάτσοο ή δημοσιογραφία μοιάζει μέ τήν πολιτική. Ό δημοσιογράφος, όπως κι' ό πολιτικός, καταλήγουσν στόν φόθο !... *

Ό υποδιοικητής τής Έθνικής Τραπεζής κ. ΚΟΡΥΖΗΣ ειχέ μιά σπανία έξέλιξι.

— Κατάγομαι, μάς ελιπε άπό τόν Πόρο. Ό μακαριτής ό πατέρας μου έπολιτεύετο στόν γενετήρα μου. Έβγαίνε δήμαρχος και βουλευτής. Μόλις έτελειώσα τό γυμνάσιο έξήτησα νά άκολουθήσω τό τραπεζιτικό στάδιο. Ό μακαριτής ό πατέρας μου, πού μ' άγαπούσε έξαιρετικά, δέν θέλησε νά μέ άποτρέψη, άφού είχα κλίσι στό έπάγγελμα αυτό. Έτσι έμπηκα σέ ήλικία 16 χρόνών στόν Έθνική Τράπεζα ως δόκιμος ύπάλληλος. Ό πρώτος μου μισθός ήταν άσήμαντος — δέν θυμούμαι πείσι σήμερα πώσε δρυχμές. Άπό εκεί όμως άρχισα, άπ' εκεί ξεκίνησα γιά νά φτάσω έδώ πού είμαι σήμερα... *

Ό νομάρχης Άττικοβοιωτίας και έκλεκτός συνάδελφος κ. Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ είνε άπό τούς πύο... πεζούς άνθρώπους. Όλη ή ζωή του άρχίζει άπό τήν δημοσιογραφία και τό νομαρχιλήκι και σταματά στό δυο αυτά επαγγέλματα.

— Τά πρώτα μου χρήματα, μάς ελιπε ό κ. νομάρχης, τά έκέρδισα ως δημοσιογράφος, στό 1902. Ήταν τότε τά «Ευαγγελιακά». Οί φοιτητή ελιγαν έπαναστατήσι και κατέλαβαν τό Πανεπιστήμιο. Τό θράδυ εκείνο, ως φοιτητής, έφύλαξα φρουρά. Όταν λοιπόν έγινε άλλαγή, έπήγα στούς «Καυρούς» και έγραφα τό ρεπορτάζ τής πολιορκίας ! Τήν έπομένη ξαναπήγα και έγραφα πάλι. Ό άρχισυνάκτης μέ πρόσσε και μέ έρώτησε άν δέχουμαι νά έργάζουμαι μέ μισθό. Φυσικά δέχθηκα, άφού θά έπαιρνα λεφτά. Μπήκα, λοιπόν, στόν δημοσιογραφία και έγκατέλειπα τό Πανεπιστήμιο. Στή δημοσιογραφία έμεινα — έγινα άρότερο άρχισυνάκτης — μέχρι τής ήμέρας πού διορισθηκα γιά πρώτη φορά νομάρχης. Όταν άφισα τήν νομαρχία τής Φλωρίνης, μετά τή μεταπολίτευσι, ξαναθροήκα πάλι τήν καλή μου φιλενάδα, τήν δημοσιογραφία. Έδούλεψα συνεχώς συντάκτης στόν «Καθημερινή» μέχρι πού ξαναδιορισθηκα νομάρχης. Άν μέ πάλιουν, ελιπε ό κ. νομάρχης, θά ξαναγυρίσω πάλι στόν δημοσιογραφία. Πάντως λεφτά ουτε είχα, ουτε θά έχω ποτέ. Μόλις τά καταφέρνω νά τά θελώω.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες άπαντήσεις.

ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ!

ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Έκτός άπό τά όρυκτά κάρβουνα, ύπάρχουν και χημικά. Άρκετα δέ περιέρογο είνε ό τρόπος μέ τόν όποιον άνάθουν τά κάρβουνα αυτά, καθώς επίσης και ή φλόγες πού παράγουσν, ή όποιε είνε ποικιλόδρωμες.

Τά χημικά αυτά κάρβουνα είνε περιζήτητα, κυρίως γιά τήν φαντασμαγορική λαμπρότητα πού προσδίδουσν ή φλόγες τους, σέ όλο τό δωμάτιο, όταν άνάθουν μέσα στό τζάκια.

Άπό τής 20ής Σεπτεμβρίου ήρχισε λειτουργούσα μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ύπό τήν διεύθυνσιν τής διαπρεπούς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.— Συνταγμα—Μητροπόλεως 14Α.— ΑΘΗΝΑΙ.